Rk 497/M

Stanisław Moniuszko

Halka, opera w 4 aktach, Libr. Włodzimierz Wolski

Fragment: Partia Janusza na bas

Głos solowy

Kopia Franciszka Lehnhardta z dopiskami kompozytora, 1/II 1866

Księga XI, k. 64-75.

R 497 Mus 261

Wan Drochartka

Akt 1 szy — Sc. 2.

na bas

Halka!

Janusz.

59 pl

11.

Po- bło-

go-sław oj- cze, pa- nie, gdy już cię tak nazwać

śmiém, po — bło — go- sław oj — cze,

pa — nie gdy już cię tak na- zwać

śmiém gdy już cię tak na — zwać śmiém.

8.

po- bło- go- sław

oj- cze panie — po- bło-

go-sław ten nasz — rek nasz, bło- go- sław nasz

nasz-

go sław oj cze Ne go

1.

ten serc naszych związek)

bło- gi po bło- gosław oj- cze

dro- gie, bło- go- sław ten

związek nasz po- bło- gosław! po- bło-

go- sław oj- cze dro- gie, po- nie bło-

go sław ~~związek~~ oj- cze nam.

po bło- go sław nam. bło go-

sław, po bło- go- sław nam.

9.

3. 3.

11.

Zabrał mnie całą nieboszę.

(do Zofji) (n.s.)

Nie znam! nie wiem! Biédne

dziecię! skąd przy- by- wa z piosenką ta?

11.

Allegro.

11. (n.s.)

To głos

Hal- ki... dziwne to! Skąd ta

dziewka tu przy- by- wa w chwili

2.

zły?

V. S.

(:n.s:)

Mo- że znowu o- tłą-

(:do Zofji:)

Kana! W tej pia- sen- ce, mój a-

nie- le zda się rzew- ny dźwięk pro-

si- a- da: gdy wam ra- dość i we-

se- le u mnie smutek, u mnie

bia- da.

ach ten głos nie do- li, ach ten głos nie do li

dobrze znam głos ten dobrze znam

Biédna! Bied- na! wesprzeć ją wy-

prada. Gdy tu ra- dość.

nam, gdy nam tu ra- dość i we.-

se- le u niej smutek, bia- da.

Nam- tu we- se- le a u niej smutek,

u niej biada! Nam- tu we- se- le, a

u niej smu- tek, u niej biada!

(:n.s:)

Biegnę! ten głos nie- do- li dobrze

znam. ten głos nie- do- li do- brze

znam, gdy tu we- se- le, gdy

ra- dość nam, jéj bia- da tam.

№ 3. a) Recit:

V. S.

№ 3. a) Recit.

Recit.

Skąd tu przy- by- wa mimo mej

woli? ~~Ha!~~ to piękło ją chy- ba

a tempo

gnało! ~~Lecz~~ choć jéj żal ~~biedną~~ tak w sercu

bo- li lecz już zapóź- no! już się

Ha- to! Ha! a może tży nie-

doli gdy ją ujrzy, uspo- ko- ją a potém

prędz! prędz! prędz! lento ja też się

bu- dzę

Pieśń

1. (con passione)

Cremuś mnie w chwilach sa-

mot- nych o- wych gdy serce tęskni,

gdy dusza wre jéj twarz za- bły- śnie

z warkoczów płowych, twarz jéj zabłą- ka

z warko- czów płowych u- śmiech cnotli- wy

z ust ko- ralowych, z pod długich rzę- sów łza

ni ——— e dwie.

Cre- mu się du ——— sza nagle wzbu- rzy- sa,

jak rzeka kiedy wi- chry u- sta,

più lento

co mnie się to- ta biédna zrobi- ła,

~~a- by ją porwać wiecznie dręczyć~~

co mnie się to- ta biédna zrobiła

a- by ją porwać wiecznie dręczyć

bym ją zgrzy- ta- ła jéj ——— nie ——— lid

Ślub.

№ 11. V. S. 6 7

13.

piu lento Ritard: a tempo.

5. 2. 7.

(: n. s. :)

Przeklęta chwi— la! ach jak tu kła—

mać gdy kła jej ka— żda tak drżący mnie—!

(: do niej :)

O Halko mo— ja! o szczęście moje!

jak dawniej czule Kocham cię, ja Kocham cię.

o Halko mo— ja! o szczęście moje

jak dawniej czule kocham cię.

Zawsze stale kocham cię

sta— le ko— cham cię.

2.

u spo— kój się.

piu lento

2.

u— spo— kój się.

a tempo

ja cię za po—

mnieć !? ja cię po— szu—

Precit: animato

cić !! o— puszczaj

a tempo.

przedaj te smutne mury!

Precit:

czekaj za miastem, nad Wisłą

a tempo Precit.

tam. Gdzie— krzyż przy

lento

drodze i dwie fi— gu— ry ja przyjdę

wrócę, ja przyjdę

Largo V. S.

Largo.

Sam- Ij- dziemy stąd a znowu

nam szczęście i raj znowu nam

szczę- cie! ij- dziemy stąd, a znowu

nam szczęście i raj szczęś cie i

più mosso.

raj. ij dziemy stąd, a znowu,

più lento

nam szczęście i raj szczęście i

raj, tak, znowu nam szczęście i

raj. ij dziemy stąd a znowu

f. marcato

nam ja przyjdę tam, i

znowu nam i szczęście i znowu raj znowu

più mosso ad libitum

raj, przyjdę wraz ja przyjdę tam

rallent.

a znowu nam, szczęście i raj, znowu

Allegro.

raj. Skim przybłąś

(z nalegającym) Skim przybłąś tu?

tu?

O Hal- ko! o Hal- ko! u-

spo- koj- się, oddal się stąd, ja przyjdę

tam. za- to- bę wiet pobiegnę

2.

sam. i- choć

Un poco più mosso. 19.

stąd, błagam cię.

wtedy zawsze ... uchodź Halko! uchodź Halko

V. S. 6.

69

stąd. ja jed na śmierć rozłą — ący

nas! jedna śmierć! jedna śmierć,

tak! śmierć rozłą — ący

nas. Jedna śmierć, tylko śmierć,

jedna śmierć, tylko śmierć roz-

łą — ący nas roz — łą — ący, roz-

łą — ący nas a jed — na.

śmierć ro - łą — ący nas je-dna śmierć

je-dna śmierć tyl- ko śmierć

tyl- ko śmierć roz- łą - ący nas roz-

łą - ący roz-łą-ący nas ah

tylko śmierć roz łą — ący

nas, Halko! śpisz, Hal uchodź Hal u — chodź

u — chodź Ko stąd.

23.

f

3. a.

Chór.

2.

Stróż wam, Stróż wam.

Chor.

Dzięki wam, Dzięki wam.

№ 3. b) V. S.

7°

Aria.

2.

29.

Oj — ze dro — gi!

32.

H.

Allegro

Akt 2.

Duettino Janusz.

6.

8.

Allegro.

3.

Duettino Janusz.

Akt 2

Wszak ci mó —

wi — łem proś — łem prawdę —

po cóś tu znowu?

I skąd — żeś

ty tak wcześnie dziś Smidze z da — le — kich

gór to dziewcza o — błą — ka — ne? Wieś we wsi

tam, nie dobrze wam wieś jej tam

(: n.s. :)

Krzywda. Może przedtej, ze — go chcesz? prze —

Allegro

klę — ty bądź! ta biedna za wasze dobro —

(: zwraca się do Jontka :)

ka — rana. Odwiedzi

V. S. :

ją natychmiast zabierz ją! u-służność twoją

Pan twój ci pamiętać będzie. Odwiedzi

ją natychmiast zabierz ją! u-służność twoją

roll:

Pan twój pamiętać dobrze będzie. pewnym bądź!

o pewnym bądź! u-służność twoją pan twój

ci pamiętać będzie, o pewnym bądź!

o pewnym bądź! u-służność twoją pan twój

ci pamiętać będzie

(:z wybuchem:)

prze- klę-

ty! ta biedna znowu obło- ra- na!

(:wściekle:) u-rzy-ga się!

O pewnym bądź,

u-służność twoją pan twój ci pamiętać będzie.

O pewnym bądź! u-służność twoją pan twój

Più mosso

ci pamiętać będzie. O pewnym bądź!

nagrodzę cię tak, jak ty za-służyłeś

na to. O pewnym bądź!

tak! nagrodzi cię pan jak ty za-służyłeś

na to, nagrodzi cię pan jak ty za-słu-ży-łeś

na-to. pewnym bądź! O pewnym bądź,

o pewnym bądź, nagrodę dam.

A° 11.C.V.S.G. 72

Nº 11. C.)

Agitato.

(:głośno:) Dziwo- na ja- kaś dziewka!

co to wszystko znawyć ma? Po łóż on (:n.s:)

przyjdzie jej? (:głośno:) ja- ka to znów

dziewka- Hej! dam ja mu- daj ja

mu!

(:do wszystkich:) pp.

Dziwna ja- kaś, dziwna dziewka—!

smutna- ja- kaś, smutna śpiewka

przeciąż, przeciąż- wyjść ka- za- li,

o- na śpie- wa, śpie- wa da- loj,

nie, wa- ża— jąc nic, śpiéwa-

nie waża- jąc nic.

(:n.s:) Prowadź ja ta-

Skarny Boże stąd!

Skarny powiedz stąd!

prowadź ja ta-

Skarny Boże stąd! Stąd za- ba- wy

chłop ten wa- dzi, niechaj przez stąd

Ni- dwie do wcladzi! Bo- że! niech twa

Wóz prowadzi— biedny niech twa-

Wóz prowa- dzi. chłop ten wadzi, stąd za-

bawy wadzi, ach by poszedł przez!—

Akt 3ci facet.

V. S. 73

Akt II

Jak się

Maciu Dobry lu- dzie!

wiolki Bo- że! Jo- na Halka lu!!

Halka.

Andante.

Ha! czy też jej nie po

28.

zna- ta!!

tutti

Czy o- na jej nie po- zna- ta! drżę

ca- ły, li- ca mi bledną! ach

po- com ujrzał tę biedną! ach

Po- com ujrzał ją!

ach po- com uj- rzał ją

uj- rza- łem uwię-

Sol

ją- Ha! że- by jej nie po-

zna- ła! drżę ca- ły z wstydu, i trwo-

gi a o- na wo- ła do

Bo- ga! ach o- słoń ją. ach

hańbą mi łzy tej nie- bo- gi! nie-

godnie u- wio- dłem ją ach

V. S. c.

Pa — nie! o — słoń ja — Pa — nie. apio ka

na — no — da — do

— ka! o pa — nie! o — słoń ja o —

pie — ka — Troj! o — słoń ja!

o — słoń ja — Ty o —

słoń ja!

Allegro

Brocit.

o —

tak! moja u — ko — cha — na!

jak bo nie pomnić tej twarzy!

a tempo lento

myśl w jej o — ku a — tra —

ka — na — tak bo — lesnie wi — dać ma — rzy.

3.

Più mosso.

(n. s.)

ka! po —

tę nie Bóg mścić u — mie chwilowy

wzdy! może. Do — tja nie zro — zumie ...

prę — dzej! prę — dzej u — chodźmy

stąd! — a — le ztąd biedna co po — czuje

mam!! 3. śpiewamy,

śpiewamy do ko — ścio — ła, mrok na —

sta — je a czas wo — ła. śpiewmy,

śpiewmy, do ko — ścio — ła, do ko — ścio — ła. Tak!

śpiewmy do ko — ścio — ła! do ko —

ścio — ła! czas już wo — ła, śpiewmy, by u —

święcić związek nasz.

fo 21. F. S.

75

24

No 21. Zakończenie.

Koniec.

Kto u- to- ngd ...

BIBLIOTEKA W.T.M.
497/M

R 497 Mus 261

Ze Trochartka

81

na bas

Akt 1szy — f♯ 2.

Halka

Janusz.

59 pl

11.

Po- bło-

go-sław oj- cze, pa- nie, gdy już cię tak nazwać

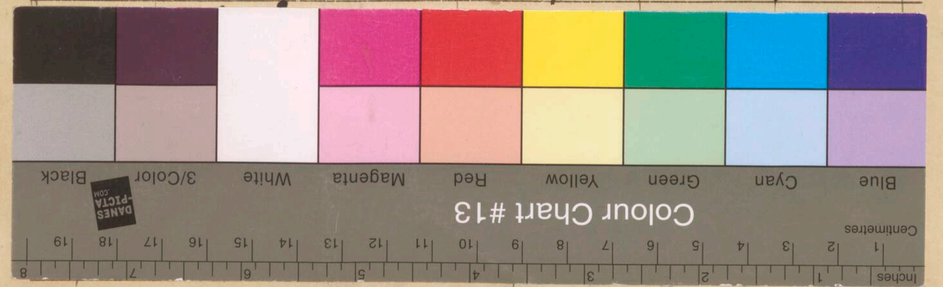
śmiem, po — bło — go- sław oj — cze,

pa — nie gdy już cię tak na- zwać

śmiem gdy już cię tak na — zwać śmiem.

8.

po- bło- go- sław

sław-

go sław oj cze Po go

64